

et højt udviklet og demokratisk samfund som det danske, selv er i stand til at vurdere, hvad der er bedst for dem, og at de også selv kan vurdere konsekvensen af deres handlinger.

Nu har vi talt mainstreaming, og vi har også tydelig skrevet i de lovforslag, vi har fremsat, hvad det betyder for ligestillingen, og at man som kvinde skal tænke sig godt om, inden man f.eks. benytter sig af muligheden for, at man kan gå hjemme og passe sit eget barn i 1 år. Jeg tror f.eks. godt, at den kvinde, der vælger at bruge de nye muligheder for at passe børn hjemme eller gå på deltid, ved, at det kan få betydning for hendes karrieremuligheder og pension, for det er vigtigt at være opmærksom på konsekvenserne.

Nu vi er ved barselsloven, kan jeg ikke lade være med at nævne, at netop det har vi diskuteret en del i dag. Man var meget, meget progressiv fra Socialdemokratiets side, og man talte om, at regeringens nye barselorlov på 1 år var et *tilbagekridt*. Først troede jeg, jeg havde hørt forkert, men så kom ordføreren op på talerstolen igen, og så fandt jeg ud af, at jeg havde hørt rigtigt, og så var det, jeg tænkte: Hvordan var det nu, Socialdemokratiets forslag til en ny barselorlov var?

Først var der intern debat, fordi den daværende ligestillingsminister mente ét, og den politiske ordfører mente noget andet. Så tror jeg, man fandt frem til et meget, meget progressivt kompromis, der gik ud på – den socialdemokratiske ordfører må rette mig, hvis det er forkert, men jeg mener, det var sådan – at 6 uger ud af den årelange barselorlov skulle reserveres mændene. Jeg synes, man har holdt en lige lovlig flot profil i dag på det punkt, for jeg synes også, man skal vise, at man kunne gøre det bedre, og at man var villig til at gøre det bedre end denne regering, når man farer så hårdt frem.

Jeg er helt enig i, at det har ligestillingsmæssige konsekvenser. Jeg har ikke forsøgt at putte det ind under nogen gultæpper, jeg har forsøgt at forklare, at det vil have ligestillingsmæssige konsekvenser, og at man som kvinde skal tænke sig godt om, inden man benytter sig af den udvidede mulighed. Man skal selvfølgelig også få sit familieliv til at gå op i en højere enhed, man må vurdere med sig selv, hvad det er, man sætter på, og hvad man har det bedst med, og det tror jeg danske kvinder fuldt ud er i stand til at gøre.

Så til Videnscenteret. Jeg har sagt det mindst hundrede gange, men jeg vil da gerne gøre det igen: Nedlæggelsen af Videnscenter for Ligestil-

ling skyldtes ikke utilfredshed med centerets arbejde, men udelukkende regeringens omprioriteringer af de offentlige ressourcer i forbindelse med finansloven, og så synes jeg, vi skal se lidt fremad i stedet for. Der er heldigvis mange andre institutioner, der er i stand til at varetage Videnscenterets opgaver, og dem bliver der i endnu højere grad brug for nu.

Mange års forskning har givet os en grundlæggende viden om de mekanismer, der skaber uligheder mellem kvinder og mænd i det danske samfund, men vi har brug for ny og opdateret viden for at kunne fortsætte arbejdet for at sikre lige muligheder mellem mænd og kvinder. Vi har behov for viden om, hvorfor kvinder fortsat gennemsnitligt tjener mindre end mænd og stadig kun udgør en lille andel af ledere og topchefer.

Her bliver jeg nødt til at sige, at ligeløn ikke bare er et spørgsmål om ligelønsstatistikker. For det første vil jeg gerne lige kommentere det, jeg har sagt vedrørende ligelønsstatistik. Jeg mener, det er arbejdsmarkedets parter, der skal finde frem til en løsning, og jeg kan forstå, at Folketinget også bredt mener det på en lang række andre områder, når vi taler arbejdsmarkedspolitik. Man er voldsomt oppe på tærerne, når det drejer sig om deltid, så er det arbejdsmarkedets parter, der skal finde ud af det, men når vi taler om ligelønsstatistikker, er det lige pludselig ikke tilfældet. Men jeg synes altså, det er udmærket, at det hænger over hovedet på arbejdsmarkedets parter, og jeg håber, de finder frem til noget fornuftigt, for der er behov for mere ligeløn.

Men når det så er sagt, er det jo ikke bare et spørgsmål om statistikkerne. Statistikkerne skaber ikke ligeløn, det er ligesom en misforståelse, man har kørt frem i debatten, synes jeg. Vi skal se på de forhandlingsformer, der findes, når man forhandler løn, for vi ved udmærket godt, at nogle steder fungerer det sådan, at chefen kalder medarbejderne ind, og så kan man stå og tale sin sag. Det er der altså nogle mænd der er bedre til end kvinder, fordi kvinder af natur kan være mere beskedne og regner med, at man får øje på de gode kvalifikationer, de har, og derfor står de ikke og holder salgstaler. Vi kan også se det i jobansøgningerne, hvor mænd er bedre til at sælge sig selv og måske lige skruer lidt ekstra på, hvor kvinder tværtimod har en tendens til at underdrive.

Kl. 12.30

Fru Line Barfod nævnte, at med hensyn til juristlønnen var man begyndt at tale om, at hvis